اَللّٰهُمَّ اَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ

وَاِلَیْكَ یَرْجِعُ السَّلَامُ

مسدس

# مرثیہ

انتقال حضرت قبلہ

خواجہ سلام الدین صاحب دراُبو

غفر اللہ لہ

غمزدہ

داراب

## یا باقی انت الباقی

بازم ز سینہ تا بجگر چاک میرود
آہ جگر خراش بر افلاک میرود
خون دلم ز دیدۂ نمناک میرود
گنجے کہ داشتیم تہِ خاک میرود

امروز روزِ ما چو شبِ داج میشود
تیر ملال را جگر آماج میشود

اسلاف نام آور و اشراف داشتیم
نامے کہ در فضایل و اوصاف داشتیم
شہرت چو آفتاب در اکناف داشتیم
پیرے کنون نمونۂ اسلاف داشتیم

آن ہم ز پای بندِ علایق کشاد و رفت
داغ مفارقت بدلِ ما نہاد و رفت

دولت بکام داشته و عیشِ دنیوی
فارغ نداشتند دل از فکرِ اخروی
علم و ادب تمام چه تازی چه پہلوی
حُسن و جمالِ تام چه صوری چه معنوی

دنیا و دین بکام ہنر پرورے نداشت!
یعنے که جامعیّتِ ما دیگرے نداشت!

نامے که داشتیم ز اسلاف یادگار
از ذاتِ خواجه تا بکنون بود برقرار
با خواجه رفت و خُفت بیک گوشهٔ مزار
یاران! بحالِ ما ہمه گریید زار زار

باشد که جوششِ غصه نشاند گریستن!
او بنختیِ ملال رہاند گریستن!

بدبخت تر ز ما نبود هیچ دودمان
بر ما دریغ میخورد امروز آسمان
کز دستِ ما برفت چنین گنجِ شایگان
وین گنجِ شایگان شده از دست رایگان
از فرطِ یاس دستِ تأسف گزیدنی است!
در کشتِ ما سمومِ تلهّف وزیدنی است!

نی ما بشغلِ دین نه دنیا بکامِ ماست
صد ننگ و عار نامِ سلف را ز نامِ ماست
بوی از آن شراب نه اندر مشامِ ماست
خونِ جگر ز حسرتِ حرمان بجامِ ماست
خونِ جگر چو لاله بناچار خوردنی است
با خود بگور یک دلِ پُر داغ بردنی است

بودہ ہست خواجہ بہر شرافت نمونۂ
ہم از نجابت و ز لطافت نمونۂ
در علم و عقل و ظرف و ظرافت نمونۂ
در طور و طرز و وضع و رشافت نمونۂ

یکتا بزیبِ جامہ و در زیبِ خامہ فرد!
اندر سلوکِ راہِ طریقت یگانہ مرد!

در خدمتِ شیوخ زمانہ رسیدۂ
مردانِ کار آگہ ہر راہ دیدۂ
از صد زبان رموزِ حقایق شنیدۂ
از ہر قدح شرابِ معارف چشیدۂ

راہ عراق رفتہ بسوئی حجاز شد
از پای دل بطئِ مقاماتِ راز شد

خوشخوی و خوش لقا و خوش اوضاع خوشکلام
خوش طرز و خوش تمیز و خوش اطوار و خوشخرام
عمرے گذارد است بیادِ تو خوش تمام
یارب! بحضرتِ تو کنون بُرجع السلام
در ظلِّ رحمتِ تو کنونش مقام باد
یعنی مقام خواجہ بدار السلام باد

۱۲۷۱ — ۹۱
زادهٔ شریف نکته ور و زینهٔ کمال
۱۳۶۲
ز موتِ سخنور - آمده تاریخ ارتحال
۱۲۷۱ — ۹۱ — ۹۱
هم زاد نیرِ اعظم و کامل نمود سال
۱۳۶۲
دیگر بجز ز حافظِ قرآن نہے وصال
۱۲۷۱
خوشتر شنو که زاد خوش اندیش و چون بمرد
۱۳۶۲
دل خوش نجابت از پئِ رحلت دگر شمرد

۷

۹۱ — ۱۲۷۱ —

طلوعِ خورشیدِ آگہی شد ولادت و حیاتِ کامل

— ۱۳۶۲ —

خسوفِ بدرِ منیرِ طالع۔ شمار آنکہ پئے وصالش

خرد زتاریخ وقتِ فوتش شمردہ سالِ وصال یعنی

کہ "بست و ششم صباحِ ماہِ جمید دوم" نوشت سالش

— ۱۳۶۲ —

دارابِ دلحزین

(کتبۂ وفاتی)

۱۳۶۲
۱۲۷۱

۹۱